



Нов български университет
Ne varietatem timeamus

КУРСОВА РАБОТА

ПО МЕЖДУНАРОДНА ИКОНОМИКА

На тема:

**ЗАДЪЛБОЧАВАЩИТЕ СЕ ДИСБАЛАНСИ В
СЪВРЕМЕННАТА СВЕТОВНА ТЪРГОВИЯ – РОЛЯТА
НА ИКОНОМИКАТА НА САЩ И НА КИТАЙ**

Изготвил:

Проверил:

София, 2016

УВОД

Глобалните дисбаланси представляват сложен макроикономически феномен, който е резултат от взаимодействието на множество фактори. Факторите, варират от цена на стоките до икономическата политика, демографска структура, спестявания и инвестиционните модели в страните, отношението към риска, очакванията за растеж и други. Проблемът се проявява, поради факта, че група от страни имат голям и траен излишък по текущата сметка, а други носят тежестта на огромни дефицити по текущата сметка. Съгласно определение на Международния валутен Фонд (МВФ), глобалните външни дисбаланси са „текущи сметки, различни от тези, обусловени от фундаментални и желателни политики”. Като такива, глобалните дисбаланси отразяват комбиниран ефект от външната политики (като политика на валутни резерви или управление на потока от капитали), вътрешната политики (фискални политики) и фундаментални условия (като например ниво на икономическо развитие, демографската структура и т.н.).

Съществува дебат в икономическата литература от това, дали тези глобални дисбаланси са естествено и доброкачествено явление или, напротив, представляват сериозна заплаха за глобалната икономическа стабилност. Някои автори като Купър (2007) и Дули и др. (2005) споделят мнението¹, че глобалните дисбаланси са доброкачествено явление и са неизбежен резултат от ниското ниво на развитие на финансово развиващите се икономики². Те гледат на дисбалансите като един вид консенсус между развиващите икономики, които търсят сигурност за спестяванията си и богатите развити икономики, търсещи евтино финансиране на своите растящи нужди.

Някои други като Бланшард и др. приемат по-балансиран поглед, а именно, че дисбалансите не са непременно негативен феномен. Те твърдят, че дисбалансите могат да бъде естествен резултат от притока на спестявания към местата, където те могат да бъдат по-продуктивно използвани³. Различното поведение на вложителите и различният процент на възвръщаемост на капитала са другите природни обяснения за появата на „добри” дисбаланси. Все още, авторите признават, че дисбалансите могат представлява сериозен проблем, когато те присъстват за дълго време. Това е така,

¹ Dooley, M., Landau, D. and Garber, P., 2005. International Financial Stability: Asia, Interest Rates and the Dollar. New York: Deutsche Bank Global Research.

² Cooper, R., 2007. Living with Global Imbalances. Brookings Papers on Economic Activity 2, pp. 91-110.

³ Blanchard O., and Milesi-Ferretti, G. M., 2009. Global Imbalances: In Midstream. IMF Staff Position Note SPN/09/29.